

Universiteit
Leiden
The Netherlands

De impact van sociale media op anorexia nervosa: een kwalitatief onderzoek onder jongeren

Harkhoe, M.A.; Offringa, T.M.; Vermeiren, R.R.J.M.; Nooteboom, L.A.

Citation

Harkhoe, M. A., Offringa, T. M., Vermeiren, R. R. J. M., & Nooteboom, L. A. (2024). De impact van sociale media op anorexia nervosa: een kwalitatief onderzoek onder jongeren. *Nederlands Tijdschrift Voor Geneeskunde*, 168. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/4103778>

Version: Publisher's Version

License: [Licensed under Article 25fa Copyright Act/Law \(Amendment Taverne\)](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/4103778>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

DISCLAIMER

Onafhankelijke informatie is niet gratis. Het NTvG investeert veel geld om het hoge niveau van haar artikelen te waarborgen, door een proces van peer-review en redactievoering. Het NTvG kan alleen bestaan als er voldoende betaalde abonnementen zijn. Het is niet de bedoeling dat onze artikelen worden verspreid zonder betaling. Wij rekenen op uw medewerking.

De impact van sociale media op anorexia nervosa

Een kwalitatief onderzoek onder jongeren

Michael A. Harkhoe, Tim M. Offringa, Robert R.J.M. Vermeiren en Laura A. Nooteboom

Samenvatting

Doel

Het beschrijven van de impact van sociale media op jongeren met ernstige anorexia nervosa.

Opzet

Kwalitatieve studie.

Methode

Elf jongeren met de diagnose 'anorexia nervosa' namen deel aan semigestructureerde interviews. Daarin werden ervaringen en meningen over de impact van sociale media op anorexia nervosa verzameld. Deze werden gecodeerd en geanalyseerd met behulp van thematische analyse.

Resultaten

Sociale media werden vaak gebruikt vanwege onbegrip van familie en vrienden over anorexia nervosa, of ter compensatie van sociale isolatie. Gemotiveerde jongeren ervoeren 'recovery communities' als behulpzaam tegen eenzaamheid en als een goede plek om motivatie te vinden voor herstel. Negatieve aspecten van sociale media waren idealisatie van ongezonde lichaamstypes, de competitie om de ziekste te zijn en de eenvoud waarmee 'pro-ana-content' online te vinden is en zichzelf kan opdringen.

Conclusie

Preventieve maatregelen, waaronder voorlichting over de gevaren van sociale media, kunnen jongeren met anorexia nervosa beschermen tegen de schadelijke effecten. Uitsluiting van sociale media kan leiden tot verdere sociale isolatie van de jongere.

Geïnspireerd door TikTok vertelt een 14-jarige patiënte met anorexia nervosa aan haar therapeut dat ze weigert te eten.¹ Haar doel is om opgenomen te worden, om te laten zien dat haar eetstoornis even erg is als die van de makers van de TikTok-video's die ze bekijkt. Vanwege haar verslechterende somatische toestand wordt ze uiteindelijk opgenomen op een afdeling Kindergeneeskunde en krijgt ze sondevoeding.

Dit voorbeeld staat niet op zichzelf. Steeds vaker zien we in de klinische praktijk hoe sociale media negatieve gevolgen hebben voor jongeren met anorexia nervosa. In dit artikel beschrijven we de invloed van sociale media op deze jongeren aan de hand van hun eigen ervaringen.

Sociale media

Sociale media zijn niet weg te denken uit het leven van jongeren. Ze bieden jongeren afleiding, verbinding en steun. Maar het gebruik van sociale media kan ook leiden tot een negatief zelfbeeld en verminderd zelfvertrouwen.² Voor jongeren met anorexia nervosa, die vaak sociaal geïsoleerd zijn en een negatief zelf- en lichaamsbeeld hebben, is dit extra riskant.³

Jongeren met anorexia nervosa besteden op verschillende manieren tijd op sociale media. Enerzijds begeven zij zich op herstelgerichte platformen waar ze steun en hulp vinden. Op websites zoals '[proud2bme](#)' (GGZ Rivierduinen, Ursula), en '[99gram](#)' (GGZ Accare) kan men bloggen, vragen stellen en chatten met deskundigen. Ook is er veel informatie beschikbaar op [firstteekit.nl](#) van K-EET, de landelijke ketenaanpak eetstoornissen en op de website van [WEET](#), de patiëntenvereniging voor eetstoornissen. Daarnaast zijn de 'pro-recovery'-influencers, die advies en steun bieden, een groeiend fenomeen op sociale media als Instagram, TikTok en Facebook.

Er is ook een risicovolle kant van deze onlinewereld, die veelal verborgen blijft voor de buitenwereld. Sociale media staan vol met lifestyle-, dieet- en sportgerelateerde accounts. Van daaruit ontvangen gebruikers door de krachtige algoritmen van de platforms in toenemende mate 'eetgestoorde' content. Thinspiration en 'pro-ana' – een beweging waarin eetstoornissen worden aangemoedigd

als lifestyle in plaats van als een psychiatrische stoornis – zijn voorbeelden waarbij eetstoornissen online worden geprojecteerd als een superieure levensstijl; eetgestoord gedrag, zoals purgeren of gebruik van laxantia, wordt hierbij aangemoedigd.⁴ Hoewel socialemediaplatformen proberen pro-ana-content van hun platformen te filteren, is er een groeiende groep gebruikers op sociale media die pro-ana-content maakt en verspreidt.^{5,6}

Vraagstelling van dit onderzoek

Er wordt toenemend onderzoek gedaan bij jongeren naar mediawijsheid en gebruik van sociale media.^{7,8} Deze studies excluseren echter vaak jongeren met psychiatrische klachten, waardoor ze onvoldoende toereikend zijn om het gebruik van sociale media door jongeren met anorexia nervosa goed te begrijpen. De impact van socialemediagebruik op deze jongeren wordt zelden beschreven. Wel erkennen het [Kenniscentrum Kinder- en Jeugdpsychiatrie](#) en de GGZ-zorgstandaard [Eetstoornissen](#) duidelijk de rol van sociale media bij het ontstaan, beloop en herstel van anorexia nervosa.^{9,10}

Omdat er onvoldoende zicht is op de impact van de zich snel ontwikkelende sociale media, deden wij exploratief onderzoek om antwoord te krijgen op de vraag: wat is de invloed van sociale media op het ziektebeloop van jongeren met anorexia nervosa? Om deze vraag te beantwoorden putten wij uit de perspectieven en ervaringen van de jongeren zelf. Deze kennis kan hulpverleners en naasten helpen om begeleiding te bieden die beter aansluit bij de belevingswereld van jongeren met anorexia nervosa.

Patiënten en methode

Setting en onderzoeksopzet

Dit onderzoek is onderdeel van een grootschalig project van LUMC Curium naar drang- en dwangbehandeling bij jongeren met anorexia nervosa. Het onderzoek is goedgekeurd door de niet-WMO-commissie van de METC-LDD (METC-LDD 22-3011). Kwalitatief onderzoek is bij uitstek geschikt om uiteenlopende ervaringen van deelnemers verdiepend en in de eigen context in beeld te brengen.¹¹ Elf jongeren participeerden in uitgebreide semi-gestructureerde interviews – afgenomen in de periode oktober 2022-april 2023 – waarin zij hun ervaringen en meningen deelden voor wat betreft de impact van sociale media op anorexia nervosa. De onderzoeksrapportage is conform de COREQ-richtlijnen voor kwalitatief onderzoek.

In- en exclusiecriteria

Nederlandstalige jongeren in de leeftijd van 16-25 jaar die maximaal 5 jaar geleden dwangbehandeling hadden gekregen vanwege anorexia nervosa, werden geïnterviewd. In deze leeftijdsgroep zitten relatief veel jongeren die gedwongen opgenomen worden voor hun eetstoornis. Met een termijn van maximaal 5 jaar geleden zijn de gebeurtenissen semi-recent. Omwille van de mentale en fysieke veiligheid en het reflecterend vermogen, was deelname niet mogelijk tijdens klinische opnames.

Gegevensverzameling

Jongeren konden zich zelf aanmelden (doelgerichte steekproeftrekking) via een blog op proud2bme.nl. Uit 18 aanmeldingen werden 11 deelnemers gevonden; 2 aanmeldingen voldeden niet aan de in- en exclusiecriteria, 4 reageerden niet op verdere correspondentie of waren verhinderd door persoonlijke omstandigheden, en 1 kwam niet opdagen bij de afspraak. Alle deelnemers tekenden voorafgaand aan deelname een 'informed consent'-formulier. De interviews werden afgenomen bij LUMC Curium, bij deelnemers thuis of via een beeldverbinding.

De interviews werden afgenomen door de arts-onderzoeker (TO), geassisteerd door een student geneeskunde (MH of LD). Vooraf oefenden de onderzoekers het afnemen van het interview aan de hand van een fictieve casus. De interviews bestonden uit twee sessies van 90 min en werden uitgevoerd aan de hand van een onderwerpenlijst die is gebaseerd op wetenschappelijke, klinische en ervaringskennis (zie supplement 1 bij dit artikel). Tijdens het interview werd het chronologische beloop van de anorexia nervosa besproken, inclusief de rol van sociale media daarbij. Geluidsopnames van de interviews werden schoon-verbatim getranscribeerd en gepseudonimiseerd. De data zijn alleen toegankelijk voor de betrokken onderzoekers. Eén deelnemer heeft het transcript opgevraagd voor eigen therapeutische reflectie.

Thematische analyse

Met thematische analyse werden in de interviews terugkerende thema's en subthema's geïdentificeerd.¹² De transcripten werden gecodeerd door twee onderzoekers met het kwalitatieve analyseprogramma ATLAS.TI (versie 20), aan de hand van een codeboom (supplement 2) die was gebaseerd op de topiclijst en inductief werd aangevuld met open codes. Per interview resulteerde dit in twee gecodeerde transcripten, die werden vergeleken en samengevoegd. Aan de hand van axiaal coderen – waarbij de codes met elkaar

worden vergeleken en codes die op elkaar lijken worden samengevoegd of juist gesplitst – werd gezocht naar terugkerende thematiek die representatief is voor de input van de deelnemers.

Resultaten

Deelnemers

De kenmerken van de deelnemers staan weergegeven in supplement 3. De elf deelnemers waren 16-25 jaar oud. Van hen hadden er negen persoonlijke ervaring met sociale media in relatie tot hun anorexia nervosa. De twee oudste deelnemers (23 en 25 jaar) hadden deze ervaring niet, maar deelden wel hun mening.

Drie thema's

In de thematische analyse werden drie overkoepelende thema's met daarin vijf subthema's gevonden (supplement 4). Theoretische datasaturatie werd bereikt na negen interviews; in de laatste twee interviews kwam geen nieuwe informatie naar voren die nodig was om de onderzoeksvraag te beantwoorden.¹³

Het verbindend effect van sociale media

Deelnemers vertelden dat sociale media een vervanging of aanvulling waren op hun sociaal netwerk. Gebrek aan contact met vrienden op school of andere sociale kringen was een belangrijke reden om meer tijd te besteden op sociale media. Onbegrip over de eetstoornis bij mensen in de directe omgeving was ook een reden om sociale media te gebruiken. Online vonden deelnemers gelijkgestemden om mee te praten en hun zorgen te delen. Verder benoemden de deelnemers dat ze via sociale media in contact konden komen met mensen bij wie ze zich veilig voelden, bijvoorbeeld om te ontsnappen aan onveilige thuissituaties met huiselijk geweld of een vechtscheiding (tabel 1).

‘Ik voelde me dus al niet zo goed, en toen kwam ik in contact met die mensen online. Eerst was het echt wel een veilig wereldje zeg maar. Ik was alleen op vakantie met m'n vader, dat was echt, echt verschrikkelijk. Maar toen had ik wel een paar mensen uit dat wereldje die mij er heel erg doorheen hielpen. Ze waren echt altijd steunend.’

deelnemer 7

Tabel 1

Citaat over het verbindende effect van sociale media

Verschillende meningen over sociale media

Alle deelnemers beschreven zowel positieve als negatieve effecten van sociale media. Van de elf deelnemers gebruikten negen sociale media tijdens hun ziektebeloop. Eén deelnemer vertelde dat het socialemediagebruik alleen positieve gevolgen had op diens anorexia nervosa, twee omschreven enkel negatieve gevolgen en zes omschreven positieve én negatieve gevolgen.

Binnen dit thema identificeerden wij het subthema 'positieve effecten van sociale media'. Deelnemers omschreven dat zij, wanneer zij zelf voor herstel wilden gaan, positiviteit, motivatie en steun konden vinden bij lotgenoten op sociale media. Dit was een positief contrast met de vaak concurrerende en negatieve dynamiek binnen klinieken. Eén deelnemer vertelde dat 'recovery communities' op sociale media meer voor haar herstel hebben gedaan dan jarenlange opnames en dwangbehandeling. Sociale media waren tijdens – al dan niet gedwongen – opnames ook belangrijk voor contact met de buitenwereld, waarvan de deelnemers toenemend geïsoleerd raakten. De sociale media gaven hun perspectief op het 'echte' leven buiten de eetstoornis en de kliniek (tabel 2).

‘Ja, uiteindelijk kwam ik in die recovery wereld terecht en heb ik zelf ook zo’n account gemaakt. En ja, ik zag dat sommige mensen door hetzelfde heen waren gegaan of dat mensen hersteld waren en ik ging dan vooral mensen die hersteld waren volgen en ja, het toonde dat het wel kon, ook voor mij.’

deelnemer 4

‘Ik zit nog steeds op dat recovery account, want je bouwt ook wel iets op samen en je bent ook gewoon oprecht benieuwd hoe het met iemand gaat. In moeilijke periodes heb je ook echt wat aan elkaar en het heeft wel een negatieve zijde, maar ook een positieve. Je begrijpt elkaar natuurlijk heel goed en soms, de gewone wereld, als je het zo noemt zeg maar, is heel fijn, maar echt snappen doen ze het niet. Het kan soms heel fijn zijn om gewoon met lotgenoten even te sparren of zo.’

deelnemer 8

Tabel 2
Citaten over positieve effecten van sociale media

Een ander subthema waren de schadelijke effecten. Deelnemers zeiden dat sociale media vaak een uitlokkend en soms versterkend effect hadden op hun anorexia nervosa. Dit werd gerelateerd aan de fase waarin de jongeren geen of nog geen motivatie hadden voor herstel en erkenning vonden in uitlokkende onlinecontent. Deelnemers gaven aan dat sociale media hen in de ontstaansfase van anorexia nervosa onzeker lieten voelen door het ideaalbeeld dat online gepresenteerd werd en door de zelfvergelijking die daarop volgde. Eenmaal in aanraking met eetstoornis-gerelateerde accounts, volgde snel een veelvoud aan uitlokkende content die eenvoudig te vinden was, waarin werd aangemoedigd tot verder afvallen en tips en adviezen werden gedeeld die leidden tot een ernstiger eetstoornis (tabel 3).

‘Recovery [community] heeft [voor mij] één betekenis, elkaar omlaag halen. Niet altijd, maar de community waar ik in zat wel. Je hebt anorexia, dat is al een competitieve ziekte en dan ga je het ook nog allemaal delen op Instagram, soms met getallen, hoeveel je eet, hoeveel je weegt, foto’s van jezelf en dan zeg je: ik post deze foto omdat ik me eindelijk iets minder dik voel, terwijl je eigenlijk gewoon bevestiging wil van “god wat ben ik dun”.’

deelnemer 5

‘Maar je komt online ook in contact met problemen van andere mensen. Een van de mensen die mij hielp, die had zelf ook problemen met eten. En door haar ben ik weer meer in contact gekomen met meer mensen die problemen hadden met eten en ook nog zelfbeschadiging. En, nou ja, ik verloor me ook een beetje in dat wereldje zeg maar. En ik zag steeds meer hoe afgevlakt het hen maakte en ik dacht ja, misschien is dat wel fijn.’

deelnemer 7

Tabel 3
Citaten over schadelijke effecten van sociale media

Sociale media en pro-ana-content

Bij dit thema onderscheidden wij twee subthema's: bewustzijn van de risico's en de impact op de eetstoornis.

De meeste deelnemers beschreven dat ze zich zeer bewust waren van de veelheid aan zeer laagdrempelig beschikbare en opdringerige pro-ana-content op sociale media. Zes deelnemers bezochten regelmatig pro-ana-groepen op sociale media, zoals TikTok, wat laagdrempeliger aanvoelde dan pro-ana-websites. Een deelnemer beheerde zelf meerdere pro-ana-chatgroepen, en omschreef dat hierin vaak heftige eetgestoorde content werd gedeeld. Een andere deelnemer kon zich weren tegen pro-ana-content dankzij goede uitleg van haar ouders over de gevaren van sociale media (tabel 4). Deelnemers zeiden dat zij meer bewust met sociale media omgingen en minder pro-ana-content bekeken nadat ze motivatie voor herstel gevonden hadden.

‘Ik kreeg heel erg veel mee vanuit huis, dat je daar altijd op moet letten en we hebben het ook veel over gehad met mijn ouders.’

deelnemer 9

Tabel 4

Citaat over weerbaarheid tegen sociale media

Eenmaal in contact gekomen met pro-ana-content, had deze content bijna altijd negatieve gevolgen voor de eetstoornis, bijvoorbeeld door sterke idealisatie van lichaamstypes en de verspreiding van extreme dieet- en sporttips. Vaak wakkerden uitlokkende posts het competitieve aspect van de eetstoornis aan, mede doordat de zekere gebruikers meer likes en reacties kregen. In de contacten werd zelden gewerkt aan herstel, maar werd juist onderling competitie gevoerd wie het meest kon afvallen. Tegelijk noemden deelnemers ook negatieve gevolgen als hun toegang tot sociale media werd geweigerd tijdens klinische opname. Geen toegang leidde bijvoorbeeld tot verdere sociale isolatie en daarmee tot ernstiger depressies, zelfbeschadiging en suïdepogingen. Voorts waren de sociale media de enige plek om een potentieel voorbeeld te vinden van iemand die verder in het herstelproces was.

Beschouwing

Dit onderzoek illustreert dat jongeren met anorexia nervosa gevoelig zijn voor de invloed van sociale media, en dat zij daarvan zowel negatieve als positieve gevolgen ervaren. De verhalen illustreren de verbindende waarde en veiligheid die sociale media kunnen bieden, de dualiteit van de positief en negatief georiënteerde onlinecommunities, en de gevaren van de pro-ana-community. De impact van sociale media op anorexia nervosa hangt sterk samen met de motivatie tot herstel, en van de mate waarin de patiënten inzicht hebben in de risico's. Wanneer jongeren motivatie vinden om te kunnen werken aan herstel – wat ook op sociale media kan worden gevonden – hebben zij in toenemende mate baat bij de positieve aspecten van sociale media, en leren ze steeds beter de negatieve elementen ontwijken.

Aanbevelingen

Dit onderzoek illustreert het belang van het erkennen van de negatieve én positieve invloeden van sociale media in relatie tot anorexia nervosa. We adviseren om in de vroege fase van diagnostiek en behandeling het gesprek aan te gaan met jongeren over hun socialemediagebruik in relatie tot de eetstoornis. Dit vereist van behandelaren en ouders dat zij de invloeden en risico's van sociale media herkennen, maar ook de positieve aspecten bespreekbaar kunnen maken. Op die manier raken jongeren met anorexia nervosa mogelijk beter beschermd tegen de gevaren van sociale media, en kunnen ze beter gebruik maken van de positieve aspecten. Ervaringsdeskundigen kunnen hierbij een belangrijke rol spelen. Zij kunnen de problemen door gebruik van sociale media bij de jongeren herkennen, hierover met ze in gesprek gaan en hen helpen om sociale media positief in te zetten.¹⁴ Dit kan vooral helpen bij de groeiende groep jongeren met anorexia nervosa die gevangen zitten in hun eetstoornis en zich tegen reguliere behandeling verzetten.^{15,16}

Sociale media zijn een integraal onderdeel van het sociale leven van jongeren.¹⁷ Onbegrip over anorexia nervosa bij mensen in de omgeving is een belangrijke reden om erkenning te zoeken via sociale media. Ook kunnen sociale media grote meerwaarde hebben bij de stappen naar herstel. Daarom moet niet lichtzinnig worden besloten tot een verbod op het gebruik van sociale media wanneer blijkt dat deze bij een jongere een negatieve invloed hebben op de anorexia nervosa. Hoe jongeren ondersteund kunnen worden in goed gebruik van sociale media, is een interessant vraagstuk waarover onderzoekers en klinici zich samen met jongeren en hun naasten verder zouden kunnen buigen.

Sterke kanten en beperkingen van dit onderzoek

Kwalitatief onderzoek is bij uitstek geschikt om uiteenlopende ervaringen van deelnemers verdiepend en in de eigen context in beeld te brengen.¹² Met elf deelnemers is deze studie vergelijkbaar met andere kwalitatieve studies bij deze selectieve doelgroep.^{18,19} Er bestaat in deze studie een risico op selectiebias door de manier waarop deelnemers geworven werden, omdat de aanmeldingen via

een herstelgericht platform als proud2bme verliepen. Aan de hand van de verhalen van de deelnemers en de klinische ervaring van de onderzoekers werd echter geconcludeerd dat de deelnemers representatief zijn voor de groep jongeren met zeer ernstige anorexia nervosa, en dat hun verhalen illustratief zijn als antwoord op de onderzoeksvraag.

De resultaten van deze studie moeten in dat licht worden gezien: een selectie van jongeren wier anorexia nervosa zo ernstig was dat zij dwangvoeding kregen. Het kan voor vervolgonderzoek waardevol zijn om de perspectieven van jongeren met een minder ernstig beloop van anorexia nervosa te onderzoeken, en ook die van hun ouders en behandelaars. Het is van belang om het perspectief van klinici en ouders op het gebruik van sociale media daarbij mee te wegen.

- Online artikel en reageren op ntvg.nl/D8110
- LUMC Curium, afd. Kinder- en Jeugdpsychiatrie, Leiden: drs. M.A. Harkhoe, anios; drs. T.M. Offringa, aios kinder- en jeugdpsychiatrie; drs. R.R.J.M. Vermeiren, kinder- en jeugdpsychiater; dr. L.A. Nooteboom, psycholoog
- Contact: M.A. Harkhoe (m.a.harkhoe@lumc.nl)
- Belangenconflict en financiële ondersteuning: geen gemeld.
- L. Dekker (pre-masterstudent geneeskunde, LUMC) droeg bij aan de afname en transcriptie van een aantal van de geïnccludeerde interviews.

Aanvaard op 21 februari 2024

Citeer als: Ned Tijdschr Geneesk. 2024;168:D8110

Literatuurlijst

1. Logrieco G, Marchili MR, Roversi M, Villani A. The paradox of Tik Tok anti-pro-anorexia videos: how social media can promote non-suicidal self-injury and anorexia. *Int J Environ Res Public Health*. 2021;18(3):1041. [doi:10.3390/ijerph18031041](https://doi.org/10.3390/ijerph18031041). [Medline](#)
2. Ramírez-Cifuentes D, Freire A, Baeza-Yates R, et al. Correction: Characterization of anorexia nervosa on social media: textual, visual, relational, behavioral, and demographical analysis. *J Med Internet Res*. 2021;23(10):e33447. [doi:10.2196/33447](https://doi.org/10.2196/33447). [Medline](#)
3. Fitzsimmons-Craft EE, Krauss MJ, Costello SJ, Floyd GM, Wilfley DE, Cavazos-Rehg PA. Adolescents and young adults engaged with pro-eating disorder social media: eating disorder and comorbid psychopathology, health care utilization, treatment barriers, and opinions on harnessing technology for treatment. *Eat Weight Disord*. 2020;25(6):1681-1692. [doi:10.1007/s40519-019-00808-3](https://doi.org/10.1007/s40519-019-00808-3). [Medline](#)
4. Griffiths S, Castle D, Cunningham M, Murray SB, Bastian B, Barlow FK. How does exposure to thinspiration and fitspiration relate to symptom severity among individuals with eating disorders? Evaluation of a proposed model. *Body Image*. 2018;27:187-195. [doi:10.1016/j.bodyim.2018.10.002](https://doi.org/10.1016/j.bodyim.2018.10.002). [Medline](#)
5. Branley DB, Covey J. Pro-ana versus Pro-recovery: A content analytic comparison of social media users' communication about eating disorders on Twitter and Tumblr. *Front Psychol*. 2017;8:1356. [doi:10.3389/fpsyg.2017.01356](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.01356). [Medline](#)
6. Giordani RCF, Silva FS. The ethereal bodies of pro-Ana blogs: emotional communities and spaces of sociability on the web. *Cien Saude Colet*. 2021;26(suppl 3):5293-5301. [doi:10.1590/1413-812320212611.3.34522019](https://doi.org/10.1590/1413-812320212611.3.34522019). [Medline](#)
7. Onderzoek: Iene Miene Media-monitor 2022. Netwerk Mediawijsheid, 2022. <https://netwerkmediawijsheid.nl/onderzoek/iene-miene-media-2022/>, geraadpleegd op 27 februari 2024.
8. Chuck Y, de Jong C, Rozendaal E. Participatief onderzoek: Hoe ziet de online wereld van jongeren eruit? Movez Network. <https://movez-network.eu/artikelen/participatief-onderzoek-naar-mediawijsheid-bij-jongeren/>, geraadpleegd op 27 februari 2024.
9. Anorexia nervosa bij kinderen en adolescenten (eetstoornis). Kenniscentrum Kinder- en Jeugdpsychiatrie. <http://kenniscentrum-kjp.nl/professionals/anorexia-nervosa/>, geraadpleegd op 27 februari 2024.
10. GGZ-standaard Eetstoornissen. www.ggzstandaarden.nl/zorgstandaarden/eetstoornissen/introductie, geraadpleegd op 27 februari 2024.
11. Nooteboom LA. Kwalitatief onderzoek - een introductie. In: Lindauer R. SW, editor. *Handboek kinder- en jeugdpsychiatrie*: Amsterdam: Boom; 2022. p. 223-30.
12. Braun V, Clarke V. One size fits all? What counts as quality practice in (reflexive) thematic analysis? *Qual Res Psychol*. 2021;18(3):328-352. [doi:10.1080/14780887.2020.1769238](https://doi.org/10.1080/14780887.2020.1769238).
13. Saunders B, Sim J, Kingstone T, et al. Saturation in qualitative research: exploring its conceptualization and operationalization. *Qual*

- Quant. 2018;52(4):1893-1907. [doi:10.1007/s11135-017-0574-8](https://doi.org/10.1007/s11135-017-0574-8). [Medline](#)
14. De Beer CRM, Nootboom LA, van Domburgh L, de Vreugd M, Schoones JW, Vermeiren RRJM. Correction to: A systematic review exploring youth peer support for young people with mental health problems. Eur Child Adolesc Psychiatry. 2023. [doi:10.1007/s00787-023-02163-2](https://doi.org/10.1007/s00787-023-02163-2). [Medline](#)
 15. De Soet R, Vermeiren RRJM, Bansema CH, van Ewijk H, Nijland L, Nootboom LA. Drop-out and ineffective treatment in youth with severe and enduring mental health problems: a systematic review. Eur Child Adolesc Psychiatry. 2023. [doi:10.1007/s00787-023-02182-z](https://doi.org/10.1007/s00787-023-02182-z). [Medline](#)
 16. De Beer CRM, van Domburgh L, Vermeiren RRJM, de Vreugd M, Nootboom LA. Improving collaboration between youth peer support workers and non-peer colleagues in child and adolescent mental health services. Adm Policy Ment Health. 2023;50(5):824-833. [doi:10.1007/s10488-023-01283-w](https://doi.org/10.1007/s10488-023-01283-w). [Medline](#)
 17. Bozzola E, Spina G, Agostiniani R, et al. The use of social media in children and adolescents: scoping review on the potential risks. Int J Environ Res Public Health. 2022;19(16):9960. [doi:10.3390/ijerph19169960](https://doi.org/10.3390/ijerph19169960). [Medline](#)
 18. Tan JOA, Stewart A, Fitzpatrick R, Hope T. Attitudes of patients with anorexia nervosa to compulsory treatment and coercion. Int J Law Psychiatry. 2010;33(1):13-19. [doi:10.1016/j.ijlp.2009.10.003](https://doi.org/10.1016/j.ijlp.2009.10.003). [Medline](#)
 19. Seed T, Fox J, Berry K. Experiences of detention under the mental health act for adults with anorexia nervosa. Clin Psychol Psychother. 2016;23(4):352-362. [doi:10.1002/cpp.1963](https://doi.org/10.1002/cpp.1963). [Medline](#)

Kernpunten

- Sociale media hebben zowel negatieve als positieve impact op jongeren met anorexia nervosa.
- Het gevaar van sociale media zit in de negatieve gevoelens die jongeren met anorexia nervosa kunnen ervaren bij zelfvergelijking met een online ideaalbeeld en uitlokkende content.
- Positieve bijdragen van sociale media voor jongeren met anorexia nervosa zijn onder andere het contact met de buitenwereld tijdens klinische opnames en het vinden van lotgenoten en voorbeeldfiguren voor herstel.
- Voorlichting over de gevaren van sociale media kan jongeren beschermen en ze helpen zich een weg te banen naar de meer positieve content.